

stavec 6. článku VII. vládního nař. ze dne 21. července 1921, čís. 240 Sb. z. a n.) ve 14 dnech od účinnosti tohoto nařízení.

Článek II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a jeho platnost jest obmezena na území Podkarpatské Rusi.

Jeho provedením pověřují se ministři zemědělství, vnitra a spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Černý v. r.
A. Novák v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Dolanský v. r.	L. Novák v. r.
Šrámek v. r.	Tučný v. r.
Staněk v. r.	Habrman v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Srba v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Mičura v. r.

363.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. října 1921,

jímž se provádí § 3 zákona ze dne 19. března 1920, č. 196 Sb. z. a n.

Na základě §u 3 zákona ze dne 19. března 1920, č. 196 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Nastane-li v některých letech platnosti shora uvedeného zákona po všeobecném nastoupení nováček do presenční služby v předepsaném početném mírovém stavu československého vojska přebytek branců povinných k presenční (činné) službě, budiž propuštěn ve výši přebytku příslušný počet branců, kteří vykonali již presenční (činnou) službu v trvání 14 měsíců, na trvalou dovolenou až do přeložení do I. zálohy.

§ 2.

Při výběru těch, kteří mají býti dle §u 1 předčasně propuštěni z presenční (činné) služby, rozhodují rodinné a hospodářské poměry dotčených branců, jakož i jejich chování po dobu činné služby; při tom budiž vzato zření především na živitele rodin a pak na majitele zemědělských usedlostí menšího rozsahu, kteří nemají nikoho, kdo by za ně hospodářství obstarával.

§ 3.

(1) Za živitele rodiny dlužno považovati:

a) jediného syna otce k výdělku neschopného nebo ovdovělé matky,

b) zemřel-li otec, jediného vnuka děda k výdělku neschopného neb ovdovělé báby, nemají-li jiného syna k výdělku schopného,

c) jediného vlastního neb nevlastního bratra sourozenců zcela osiřelých, jakož i jediného nevlastního bratra sourozenců otce nemajících,

d) jediného nemanželského syna neprovdané matky, a to ve všech těchto případech jen tehdy, závisí-li výživa výše jmenovaných osob skutečně na propuštění dotčeného brance z činné služby a plnil-li tento před nastoupením presenční (činné) služby prokázaně tuto povinnost.

(2) Za neschopného k výdělku dlužno též pokládati otce a děda, kteří překročili již 65. rok věku.

(3) Jedinému synu, vnuku, bratru budiž na roveň postaven ten, jehož jediný bratr nebo všichni ostatní bratři (i nevlastní) vykonávají zákonnou presenční (činnou) službu nebo dobrovolně převzatou činnou službu nebo činnou službu dle §u 27 branného zákona.

§ 4.

Za zemědělské usedlosti menšího rozsahu ve smyslu §u 2 tohoto nařízení dlužno pokládati takové, jejichž výnos nedovoluje vydržování náhradní pracovní síly zemědělské, takže majitel musí obstarávati své hospodářství sám.

§ 5.

(1) Žádosti za propuštění živitelů rodin na trvalou dovolenou, doložené příslušnými doklady, dlužno předložiti příslušníky dotčených živitelů rodin v presenční (činné) službě jsoucích, do 1. září každého roku politickému úřadu (administrativní vrchnosti) I. stolice místa pobytu, který je zašle po vyšetření s vyjádřením domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství; toto je zašle vojskovému tělesu (útvary), u kterého bravec koná činnou službu. Vojskové těleso (útvary) připojí svůj posudek o chování brancově za činné služby a o jeho zdatnosti vojenské a předloží je zemskému vojenskému velitelství, v jehož obvodu je vojskové těleso (útvary) brancovo. Žádosti buďtež doloženy průkazy o tom, že dotčený bravec jest jediným živitelem rodiny dle § 3 tohoto nařízení a že skutečně tuto povinnost

před nastoupením presenční (činné) služby vykonával; přezkoumati správnost těchto průkazů přísluší politickému úřadu (administrativní vrchnosti) I. stolice místa pobytu.

(2) Žádosti majitelů zemědělských usedlostí dlužno předložiti ve lhůtě stanovené v předchozím odstavci s doklady o tom, že vyhovují podmínkám §u 4 tohoto nařízení, vojenskému tělesu (útvary), u něhož žadatelé konají činnou službu. Vojenské těleso (útvary) vyšetří správnost předložených dokladů pro střednictvím politického úřadu (administrativní vrchnosti) I. stolice, v jehož obvodu zemědělská usedlost leží, a předloží žádosti se svým posudkem o chování žadatelově za činné služby a o jeho zdatnosti vojenské zemskému vojenskému velitelství uvedenému v odst. (1) tohoto paragrafu.

(3) O žádostech rozhoduje zemské vojenské velitelství s konečnou platností. O rozhodnutí budiž žadatel písemně vyrozuměn; mimo to budiž o rozhodnutí též zpraveno domovské doplňovací okresní velitelství, jakož i příslušné vojenské těleso (útvary).

(4) Je-li počet žádostí, vyhovujících stanoveným podmínkám, v obvodu zemského vojenského velitelství menší nežli počet přebytečných v tomto obvodu, buďtež propuštění na trvalou dovolenou až do vyčerpání přebytku i jiní branci, kteří vykonali již 14měsíční presenční (činnou) službu, o to žádají a zřetele hodné poměry rodinné a hospodářské prokáží (na př. studující a pod.), pokud to jejich chování za činné služby a jejich zdatnost vojenská připouští.

(5) V letošním roce buďtež všechny žádosti za propuštění na trvalou dovolenou dle tohoto nařízení podány do 31. října 1921 přímo dotčenými branci s potřebnými doklady u vojenského tělesa (útvary), u kterého činnou službu konají. Žádosti buďtež opatřeny posudkem vojenského tělesa (útvary) dle ustanovení odst. (1) a (2) a předloženy k rozhodnutí přímo zemskému vojenskému velitelství, v jehož obvodu je vojenské těleso (útvary).

(6) Nebude-li v některých letech platnosti zákona ze dne 19. března 1920, č. 196 Sb. z. a n., přebytku branců, buďtež podané žádosti jakožto bezpředmětné vráceny.

§ 6.

(1) Branci, kteří byli na základě tohoto nařízení propuštěni předčasně z presenční (činné) služby na trvalou dovolenou, buďtež

přeloženi do I. zálohy dnem, kterým by nabyli nároku na toto přeložení, kdyby nebyli propuštěni předčasně z presenční (činné) služby.

(2) Bude-li toho potřeba branné moci vyžadovati, mohou býti branci, propuštěni dle tohoto nařízení předčasně na trvalou dovolenou, povoláni k pokračování presenční (činné) služby.

(3) Ve vojenské knížce budiž předčasně propuštění z presenční (činné) služby na trvalou dovolenou s odvoláním na toto nařízení poznamenáno.

§ 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provésti je ukládá se ministru národní obrany v dohodě s ministrem vnitra.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Tučný v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Šrámek v. r.	A. Novák v. r.
Habrman v. r.	L. Novák v. r.
Dr. Dérer v. r.	Staněk v. r.
Černý v. r.	Srba v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Mičura v. r.

364.

Vyhláška ministra zahraničních věcí Československé republiky ze dne 6. října 1921

o přístupu Československé republiky k mezinárodní úmluvě o ochraně živnostenského vlastnictví, uzavřené dne 20. března 1883 v Paříži,

Na základě článku 20. smlouvy mezi čelnými mocnostmi spojenými a sdruženými a Československem, podepsané dne 10. září 1919 v Saint-Germain-en-Laye, schválené Národním shromážděním dne 7. listopadu 1919 a ratifikované presidentem republiky dne 10. listopadu 1919, přistoupila Československá republika notou ministerstva zahraničních věcí ze dne 20. června 1919, doplněnou notou ze dne 8. srpna 1919, k mezinárodní úmluvě o ochraně živnostenského vlastnictví, uzavřené dne 20. března 1883 v Paříži mezi Belgií, Brasií, Španělskem, Francií, Quatemalou, Itálií, Nizozemskem, Portugalskem, Salvado-